

La humanitat

Any III : Núm. 364
Barcelona, dilluns, 9 de gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

El fracassat moviment revolucionari d'ahir

Elements extremistes intentaren sembrar l'alarma a la nostra ciutat, produint fets sagnants, que foren enèrgicament reprimits per la força pública.—Troballes de bombes i armes a dojo.—Nombrosos morts i ferits.—Detencions d'elements extremistes.—Els fets han tingut ramificació a Madrid, Sevilla, Saragossa i a diverses poblacions catalanes

Es tracta d'una revolta que havia d'esclatar a tot Espanya?

Ahir, diumenge, dia de festa per consegüent, no fou, gràcies a la brutalitat inqualificable d'uns quants perturbadors, un diumenge, un dia de festa com els altres. Ahir els carrers de Barcelona i els suburbis de la ben amada ciutat es tacaren de sang. Ahir corria un vent de tragèdia i de follia pels carrers de Barcelona.

El fet ens sembla doblement criminal, precisament, per haver-se comès en un diumenge. El diumenge és l'únic dia que l'obrere té per a ell; l'únic dia de descans; l'únic dia de la setmana que destina a sortir amb la seva dona, amb la seva mare, amb els seus fills a passejar, al cinema, al teatre. I a l'hora en què la gent surt del cinema, del teatre, en què retorna del passeig a les multitudinàries veïnes, als carrers de la nostra ciutat esclataren bombes i trets de pistola d'una manera que feia angúnia i feia vergonya.

Ahir Barcelona semblava Chicago. Ahir el ciutadà pacífic i honrat no tenia seguretat, si havia sortit de casa, de tornar-hi viu. El fet és doblement criminal, com ja hem dit, per haver estat comès en aquest únic dia de descans i d'esplai que té l'obrere i per haver estat triada l'hora en què la gent surt dels cinemes, dels balls i dels teatres, i, per tant, els carrers de Barcelona són plens de dones, de criatures. Sortosament, cap infant no ha estat víctima de la salvatjada d'ahir al vespre, però en canvi ho han estat dues dones velles, de més de setanta anys.

Ahir la follia i el crim feien bracet pels carrers de Barcelona. La ira, la indignació que com a republicans i com a ciutadans d'una ciutat civilitzada sentim en aquests moments, ens impedeix de fer tota mena de comentaris. Les idees, a nosaltres que som demòcrates per essència i potència, ens semblaran sempre respectables. No ens ho semblaran, però, el crim i la vessania. Sempre hem predicat la política del llibre i hem abominat de la política de la pistola: en temps de Martínez Anido i avui, quan veiem que una mà criminal vol enforcar la llum gloriosa de la República i retornar a aquells temps de maledica memòria.

COM COMENÇA L'ALDARULL : L'AUTOMOBIL 40.087

Ahir, a dos quarts de vuit de la tarda, hora en què les Rambles de Barcelona, estan més animades que mai, es comentava amb un viu interès les precaucions, veritablement extraordinàries, adoptades per la Policia. Es veia, però, que aquestes precaucions no eren inútils ni preses a la lleugera. A la plaça del Teatre, en aquesta

hora, un caporal de guàrdies d'assalt detingué l'auto número 40.087. A l'auto hi anaven tres individus que eren portadors de set bombes i una pistola automàtica de grans dimensions. Els esmentats individus foren detinguts i traslladats a la Prefectura de Policia, on se'ls prengué declaració.

EL QUE DIU UN DELS DETINGUTS

Un dels detinguts en la seva declaració

digué que havia estat empleat de la Telefónica i prengué part en la vaga de Barcelona. De resultes d'aquella vaga se'l detingué per haver estat sorprès tallant un cable del telèfon. En posar-lo en llibertat marxà a Albacete, on té la família. Ara feia tres dies que novament era a Barcelona.

Al seu retorn trobà uns companys que havien estat amb ell vaguistes de la Telefónica i el convocaren a una reunió que tingué efecte dissabte a la nit al Bar Rosales del Paral·lel. Parlaren i ell els digué que es trobava a Barcelona sense feina i sense diners. Els seus companys el citaren per ahir a l'Arc del Triomf, anunciant-li que li proporcionarien les dues coses. Ell acceptà i acudí ahir a l'Arc del Triomf quan hi arribà ja hi trobà els seus companys que li lliuraren les bombes. Tots junts pujaren a l'auto que havia d'anar al carrer de l'Art del Teatre i a La Criolla, del carrer del Cid.

En veure que a l'Arc del Triomf només hi havia uns vint individus, intentà fer-los comprendre que l'empresa que anaven a escometre era molt arriscada, però els companys el tranquil·litzaren dient-li que a La Criolla, hi havia esperant-lo més de vuit cents, que tenien la missió d'assaltar la caserna de les Drassanes. La missió que li confiaren era la de portar les bombes i anar a portar municions als que estiguessin en primera línia.

Els altres dos detinguts es negaren a fer cap mena de declaració.

DAVANT DEL MERCAT DE LA BOQUERIA

Poc després, ja prop de les vuit quan

encara durava el tiroteig a la Plaça del Teatre, aquest esclatà també a la Rambla, davant del mercat de la Boqueria. Uns individus que hi havien estratègicament disseminats dispararen llurs pistoles contra els guàrdies que contestaren en forma contundent a l'agressió. Mentrestant, des d'un auto fou llançada una bomba davant de la Virreina. Així pot dir-se que el tiroteig anava prenent la Rambla, de la Virreina fins a la Plaça del Teatre.

número 40.087, des del quart pis d'una casa de l'entrada del carrer de l'Arc del Teatre es feren diversos disparats contra la força pública.

El públic que en aquella hora era molt nombros a la Rambla empenygué la fugida amb el pànic corresponent. Entre els que fugien pogué observar-se que hi havia alguns dels elements de la revolta que portaven bombes.

DUES BOMBES AL CARRER DE MONTSERRAT

A la casa número 5 del carrer de Montserrat, en el replà del pis principal foren trobades dues bombes. Seguirà a la pàgina 6

— Valdrà més que ens en tornem a l'Excelsior.
— I això, per què?
— Perquè em sembla que aquells trets d'allà són dels escamots.

L'acte de processament dels tinentes d'alcalde de la Dictadura

Com ja vàrem publicar en l'edició del dissabte, el tribunal de la secció tercera ha dictat acte de processament contra els senyors ex-baró de Viver, Perarnau, Damians, Barrié, Via Ventalló, Ramon, Juncadella, Llauro, i del Rio del Val, com a resultes de la querrela fa temps presentada per l'Ajuntament de Barcelona.

El processament ve ara, després de les campanyes realitzades contra el President de l'Audiència senyor Anguera de Sojo.

No volem dir amb això que elles hagin pogut influenciar poc ni molt, el zel i la independència dels dignes senyors magistrats.

L'acte de processament diu en la seva part dispositiva el següent:

Es declara processats per raó d'aquesta causa als senyors Dario Rumeu Freixa, Manuel Juncadella Robert, Lluís Damians Tali, Enric Barrié Zafra, Valentí Via Ventalló, Octavià Navarro Perarnau, Joaquim Llansó Figa, Celesti Ramon Falcó i Rafel del Rio del Val, amb els quals s'entendran les successives diligències, en la manera i forma que determina la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Es decreta la llibertat provisional dels esmentats processats, mit-

jançant l'obligació de presentar-se cada quinze dies i sempre que fossin requerits; faci-se'ls sa'er aquest acte, enterant-los dels drets i recursos que demanen exercitar, posis en coneixement del Ministeri Fiscal, i formi's peça separada.

Rebre indagatòria als esmentats processats, i verificat, aportint-se els seus antecedents penals, acta de naixement o bateig i informe de conducta, dels quals en el seu dia, s'expediran els oportuns expedients.

Es requereix als propis processats, perquè a les resultes de les responsabilitats civils que poguessin derivar-se o declarar-se en aquesta causa, prestin fiança solidàriament i mancomunada, en quantitat de 250.000 pessetes, i no verificant-ho dintre d'una audiència, els hi embarguin els béns suficients per a cobrir aquesta suma, acreditant-se en cas de no posseir-la, la seva insolvència legalment, formant també peça separada.

I per a l'execució d'aquesta resolució, es confereix comissió al jutge especial, instructor de la causa, al qual es trametrà l'actuat, formant-se prèviament, si no ho tingués, l'oportú rotulo per aquesta Superioritat.

García Oliver

No és cert, com s'ha dit, que a García Oliver li fossin trobades 1.900 pessetes. Ens diuen que n'hi trobaren quatre mil. I una pistola "Parabellum" magnífica, tal com no la té tothom que vol.

Si la tingués tothom que vol, tal com van les coses, a Barcelona no es podria viure.

Corren rumors que aquesta nit s'intenta reproduir el moviment

Sortosament, com totes les passades maniobres contra la República, el moviment ha estat una intentona ridícula. Però ha costat sang, ha produït víctimes. Cal acabar, emprant la màxima energia, amb els malfactors que pertorben la vida de la nostra ciutat